

Si jugues amb foc...

L'AMIC DE JOSEP

L'any passat, les vacances d'Agost, les festes patronals i altres esdeveniments lúdics van fer que gairebé ningú es fixara en tot allò que va desembocar amb la Guerra del Golf.

Després, en tornar cadascú a la rutina quotidiana (treballar, fer la partideta amb els amics al bar, mirar la tele, llegir la premsa, etc.) ens adonàvem que el conflicte fou una cosa ben grossa i no massa aclarida. Algo paregut ha passat amb les cremades d'aquest estiu.

Puix bé. Una d'eixes nits de ball a la Ravaleta en les Festes d'enguany vaig coincidir amb Josep a la barra. Per cert, a la barra sempre es el lloc on la gent es relaciona, discuteix sobre qualsevol tema o canvia impressions. És el punt de trobament: la pista és molt gran, hi ha molta gent, a la barra sona menys fort l'orquestra, i tots tenim molta set.

Bo. Deia que em vaig trobar amb Josep a la barra, prenguerem uns refresquets i recolzats al taulell ferem la xarrodeta:

JOSEP: Escolta'm amic, ho vist el resultat de les cremades, he passat per les carreteres d'Alcalà i Torreblanca i això ha sigut algo fort, ehl

— No ho entenc Josep... cada any passa el mateix. No sé que es pot fer per tallar-ho, tal vegada ens manquen apa-

rolls, mitjans i coordinació per dominar les cremades...

JOSEP: Ja que has esmentat això dels aparells i mitjans, m'agradaria saber amb quins recursos compta el poble de les Coves per sufocar un incendi d'una casa, d'una granja, d'un mas, etc.

— Puix no ho sé cert, però hi ha un carro-bomba d'eixos que s'omplen a poals i dues persones manxen per fer eixir l'aigua a pressió per una mànega plana de forats que els més atrevits la dirigeixen a les flames.

JOSEP: I suposo que aquesta "alta tecnologia" anirà coordinada amb la famosa cadena de persones passant-se els calderons plens d'aigua. No res tu. Que és una sort que amb tot açò es pugui extingir el foc. Més que una sort, un miracle.

— La veritat, Josep, és que la raó et sobre. Què penses que podríem fer ací?

JOSEP: Home! Si pensem que els bombers estan ubicats prou lluny del poble (tampoc sé si tenen obligació d'acudir ací) i tal vegada per això no arribarien a temps per evitar un desastre, crec que hauria d'haver al poble un mínim d'equipament per apagar el foc i sobretot -i açò ho considero imprescindible i molt important- un grup de persones voluntàries que s'ocuparen de tindre sempre llist i a punt l'equipament i que tinguessen un mínim de preparació per saber com actuar i com atacar el foc.

— Ja estem com sempre! voluntaris, col.laboradors... açò és molt difícil de trobar, Josep.

JOSEP: No ho cregues! Estic segur que un grup de 4 joves alternant-se amb altres quatre cada sis mesos es podrien trobar al poble. A més a més Protecció Civil o d'altra institució podria donar-los algun "curset" bàsic per preparar-los

adientment. El propi Ajuntament és que deuria de proposar i potenciar açò.

— Xe, Josep, sempre tens solucions per a tot.

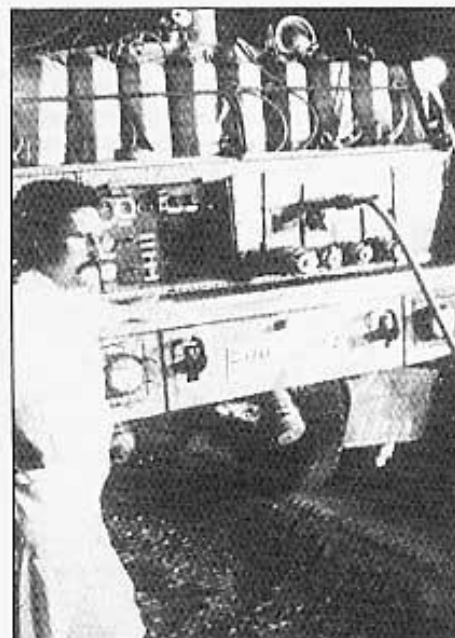
¿Has pensat en les despeses de comprar, manteniment, cursets, responsabilitats, etc. de tot açò que em dius?

JOSEP: I tu no creus que el tema de què parlem s'ho mereix? Mira, tu ja m'has tornat a embolicar per tindre alguna cosa que escriure al periòdic Tossal Gros i exposar la meua opinió que, al capdavall, sempre pot portar-me problemes.

— Tranquil Josep que la nostra conversa quedarà només entre nosaltres dos.

JOSEP: Això ho dius ara i en acabant fas el que vols.

— Ai si jo poguera fer el que volguera!!

Salvar el Mediterráneo

La industria, el turismo y la urbanización descontroladas, provocan grandes consecuencias sobre el ecosistema marino creando un deterioro en muchos casos irreversible sobre el litoral.

A todo esto hay que añadir algunos métodos de pesca (arrastre, barras, etc.) que producen también graves daños. El incumplimiento de las leyes sobre la densidad de las redes, provoca una presión sobre los ecosistemas muy superior a sus propios sistemas de autorregeneración.

Por si esto fuera poco, hay que añadir las miles de toneladas de petróleo, los pesticidas e insecticidas, detergentes, y otras sustancias como el mercurio o moléculas radioactivas que están saturando la capacidad de regeneración de nuestra mar.

Es por tanto hora de tomar decisiones políticas e individuales encaminadas a detener el progresivo e irreversible deterioro del Mediterráneo.

Salvemos ahora el Mediterráneo, mañana será demasiado tarde.